

מסכת יבמות

פרק א' משנה א'

חמש עשרה גשים פוטרות צרותיהם וצרותם צרותיהם מן החקלאה ומן היבום עד סוף העולם. ואלו הן, בתו, ובת בתו, ובת בנו, בת אשתו, ובת בנה, ובת בנה, חמוטו ואם חמוטו, ואם חמיו, אחותו מאמו, ואחות אמו, ואחות אשתו, ואשת אחים מאמו, ואשת אחיו שלא היה בעולמו, וכלתו, הרי אלו פוטרות צרותיהם וצרותם צרותיהם מן החקלאה ומן היבום עד סוף העולם. וכלון אם מתו, או מאננו, או נתקגרשו, או שגמץאו אילוגיות, צרותיהם מתרות. ואי אפה יכול לומר בחרותו ובאם חמוטו ובאם חמיו שגמץאו אילוגיות או שפאננו: